

DECYZJA KOMISJI

z dnia 28 września 2010 r.

w sprawie zakończenia postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu określonego rodzaju politereftalanu etylenu pochodzącego z Iranu, Pakistanu i Zjednoczonych Emiratów Arabskich oraz zwolnienia kwot zabezpieczonych poprzez nałożenie ceł tymczasowych

(2010/577/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Środki tymczasowe

- (1) Dnia 3 września 2009 r. Komisja powiadomiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ o wszczęciu postępowania antydumpingowego w odniesieniu do przywozu do Unii określonego rodzaju politereftalanu etylenu (PET) pochodzącego z Iranu, Pakistanu i Zjednoczonych Emiratów Arabskich („państwa, których dotyczy postępowanie”). Dnia 1 czerwca 2010 r. Komisja nałożyła, rozporządzeniem (UE) nr 472/2010⁽³⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”), tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz określonego rodzaju politereftalanu etylenu pochodzącego z Iranu i Zjednoczonych Emiratów Arabskich.
- (2) Postępowanie wszczęto na podstawie skargi złożonej w dniu 20 lipca 2009 r. przez Komitet ds. politereftalanu etylenu stowarzyszenia Plastics Europe („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących większą część, w tym przypadku ponad 50 %, łącznej produkcji unijnej określonego rodzaju politereftalanu etylenu.
- (3) Jak wskazano w motywie 11 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 30 czerwca 2009 r. („okres objęty

dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2006 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

- (4) W wyniku równoległe prowadzonego postępowania antysubsydyjnego Komisja nałożyła, rozporządzeniem (UE) nr 472/2010⁽⁴⁾, tymczasowe cło wyrównawcze na przywóz określonego politereftalanu etylenu pochodzącego z Iranu i Zjednoczonych Emiratów Arabskich.

2. Dalsze postępowanie

- (5) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których podjęto decyzję o wprowadzeniu tymczasowych środków antydumpingowych („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), kilka zainteresowanych stron przedstawiło oświadczenia w formie pisemnej, zawierające stanowisko w sprawie tymczasowych ustaleń. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono także wypowiedzenie się w formie ustnej.
- (6) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony po ujawnieniu tymczasowych ustaleń zostały uwzględnione, a w stosownych przypadkach tymczasowe ustalenia zostały odpowiednio zmienione.
- (7) Wszystkie strony poinformowano o zasadniczych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić zakończenie postępowania i zwolnienie kwot zabezpieczonych poprzez nałożenie ceł tymczasowych („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji.
- (8) Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały uwzględnione, a w stosownych przypadkach ustalenia zostały odpowiednio zmienione.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ Dz.U. C 208 z 3.9.2009, s. 12.⁽³⁾ Dz.U. L 134 z 1.6.2010, s. 4.⁽⁴⁾ Dz.U. L 134 z 1.6.2010, s. 25.

3. Strony zainteresowane postępowaniem

- (9) Niektóre z zainteresowanych stron twierdziły, że wybrana próba producentów unijnych nie jest reprezentatywna ani spójna, w związku z czym analiza szkody ma braki. W szczególności podniesiono, że z uwagi na ograniczoną liczbę producentów nie jest konieczna kontrola wrywkowa. Strony twierdziły ponadto że w wyniku „sztucznego” podziału grup przedsiębiorstw na pojedyncze podmioty niektórzy liderzy na rynku (Artenius, M&G Polimeri) znaleźliby się poza próbą, a metodologia doboru próby jest niespójna, ponieważ w skład próby weszły także dwie grupy przedsiębiorstw. Oprócz tego padł zarzut, że próba jest niereprezentatywna, ponieważ nie obejmuje żadnego producenta dokonującego sprzedaży o wystarczającej wielkości na rzecz powiązanego zakładu przerobu PET. W rezultacie instytucje jakoby nie mogły dokonać oceny rzeczywistego potencjału podaży zapewnianej przez przemysł unijny oraz nie uwzględniły konfliktu z interesami przemysłu unijnego. Oprócz tego, ponieważ jedno przedsiębiorstwo nie dostarczyło wszystkich niezbędnych informacji i zostało wykluczone z próby, reprezentatywność miała spaść do 28 % produkcji unijnej. Te same strony twierdziły, że dobór próby nie jest prawidłowy z punktu widzenia statystyki.
- (10) Odnośnie do argumentu, że kontrola wrywkowa nie była konieczna z uwagi na ograniczoną liczbę producentów, należy powtórzyć, że w kontroli wrywkowej wzięto udział 14 producentów unijnych reprezentujących osiem grup przedsiębiorstw. Zważywszy na obiektywnie dużą liczbę współpracujących producentów unijnych, tj. 14, kontrolę wrywkową przeprowadzono zgodnie z przepisem art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, w oparciu o największą reprezentatywną wielkość sprzedaży, która może zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie. Próba obejmowała pięć indywidualnych przedsiębiorstw (z zakładami produkcyjnymi w sześciu lokalizacjach).
- (11) Co się tyczy pierwszego zarzutu dotyczącego reprezentatywności próbki, należy zauważyć, że instytucje mogą włączyć do próby indywidualne przedsiębiorstwa wchodzące w skład grupy, o ile tylko takie indywidualne przedsiębiorstwa są reprezentatywne i prowadzą oddzielne księgi rachunkowe. W przeciwnym wypadku badanie wszystkich czternastu unijnych producentów należących do ośmiu grup przedsiębiorstw nie pozwoliłoby na ukończenie dochodzenia w terminie. Należy jednak zaznaczyć, że włączenie dwóch grup przedsiębiorstw do próby nie jest niezgodne z metodologią doboru zastosowaną w omawianym przypadku, tj. kryterium największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży na rzecz klientów unijnych.
- (12) Grupa Indorama posiadała w OD dwa różne zakłady produkcyjne: jeden w Niderlandach, drugi – w Zjednoczonym Królestwie. Włączenie tej grupy do próby spełnia zastosowaną metodologię doboru, ponieważ z prawnego i finansowego punktu widzenia obydwie zakłady stanowiły jeden podmiot. Przedsiębiorstwo Equipolymers, posiadające dwie oddzielne jednostki produkujące PET w OD (jedną we Włoszech, drugą – w Niemczech), przedstawiło dane skonsolidowane dla obu lokalizacji. Wobec tego, że podczas jednej z wizyt w siedzibie przedsiębiorstwa możliwa była weryfikacja takich danych skonsolidowanych, postanowiono, że sprawozdawczość skonsolidowana zostanie w tym przypadku zaakceptowana, a zakłady Equipolymers produkujące PET zostaną potraktowane jako jeden podmiot do celów postępowania. W odpowiedzi na zarzut, że do próby należało włączyć Artenius i M&G Polimeri, ponieważ przedsiębiorstwa te są liderami na rynku, należy zauważyć, że żadna z należących do nich jednostek nie plasowała się wśród przedsiębiorstw o najwyższym wolumenie sprzedaży do UE.
- (13) Co do stwierdzenia, że próba była niereprezentatywna, ponieważ nie obejmowała jednego producenta produkującego głównie na potrzeby konsumpcji własnej, należy zauważyć, że potencjał podaży można rozpatrzyć w kontekście analizy interesu Unii, jeżeli podnoszony jest taki argument, oraz że do tego celu wielkość konsumpcji własnej można odliczyć od wielkości produkcji. Nie ma więc potrzeby włączenia takiego producenta do próby na potrzeby zbadania określonych czynników szkody. Po drugie, w analizie interesu Unii można określić ewentualny podwójny interes wynikający z funkcjonowania przedsiębiorstwa jednocześnie jako unijnego producenta i przetwórcy. Jednoczesne funkcjonowanie przedsiębiorstwa jako unijnego producenta i przetwórcy nie ma związku z wynikami przemysłu unijnego, w którym to przypadku za kryterium odniesienia przyjmuje się sprzedaż na rzecz niepowiązanych klientów w UE. Zarzut ten zostaje zatem odrzucony.
- (14) Co się tyczy zarzutu dotyczącego ogólnej reprezentatywności próby, należy powtórzyć, że ograniczenie próby do czterech przedsiębiorstw zmniejszyło reprezentatywność z 65 % do 47 % sprzedaży realizowanej przez wszystkich współpracujących producentów. Na owe cztery przedsiębiorstwa przypadało 52 % produkcji unijnej. Pod względem sprzedaży na rzecz niezależnych klientów w UE taką próbę producentów unijnych uważa się za reprezentatywną.
- (15) Co się natomiast tyczy zarzutu, że dobór próby nie jest prawidłowy z punktu widzenia statystyki, zwraca się uwagę, że art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego wyraźnie dopuszcza jako alternatywę dla „statystycznie reprezentatywnej próbki” oparcie próby na największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży, która może zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie.
- (16) Wobec braku innych uwag dotyczących ustaleń, motywy 3–10 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (17) Należy przypomnieć, że produkt objęty postępowaniem zdefiniowano w motywie 12 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych jako politereftalan etylenu o wskaźniku lepkości 78 ml/g lub wyższym, zgodnie z normą ISO 1628-5, pochodzący z państw, których dotyczy postępowanie, obecnie objęty kodem CN 3907 60 20.
- (18) Oprócz tego według motywu 14 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych w toku dochodzenia wykazano, że PET produkowany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny oraz PET produkowany i sprzedawany na krajowych rynkach państw, których dotyczy postępowanie oraz wywożony do Unii, są produktem podobnym.
- (19) Ponieważ produkt objęty dochodzeniem uznano za produkt jednorodny, nie dzielono go już dalej na różne typy produktu w celu obliczenia marginesów dumpingu i szkody.
- (20) Jeden producent eksportujący twierdził, że PET należy podzielić na różne typy produktu stosownie do różnych wskaźników lepkości, ponieważ to właśnie wskaźnik lepkości jest zasadniczym parametrem przy określaniu zastosowań produkowanych typów PET. Uznano, że zarzut ten należy przyjąć oraz odpowiednio zmieniono metodologię obliczania marginesów dumpingu i szkody.

C. DUMPING

- (21) Metodologia obliczania marginesu dumpingu została odpowiednio dostosowana, o czym mowa w motywie 20 aktualnie margines dumpingu dla każdego państwa, którego dotyczy postępowanie oblicza się odrębnie dla każdego typu produktu.

1. Iran

1.1. Wartość normalna

- (22) Wobec braku uwag innych niż wymienione powyżej w motywach 20 i 21 zatwierdza się metodologię objaśnioną w motywach 16–18 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

1.2. Cena eksportowa

- (23) Wobec braku uwag innych niż wymienione powyżej w motywach 20 i 21 zatwierdza się metodologię objaśnioną w motywie 19 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

1.3. Porównanie

- (24) W motywie 23 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych wskazano, że irański eksporter nie był w stanie

ilościowo określić domniemanego wpływu sankcji nałożonych na Iran i poprzec tego twierdzenia dowodami. W uwagach do rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych przedsiębiorstwo to stwierdziło, że zapewnienie uczciwego porównania leży w gestii organu prowadzącego dochodzenie, nie zaś eksportera. Tymczasem, zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego, dostosowania można również dokonać z tytułu różnic czynników, jeżeli zostanie wykazane, że wpływają one na porównywalność cen, w szczególności gdy zostanie wykazane, że klienci płacą różne ceny na rynku krajowym wskutek różnicy tych czynników. Ponieważ to producent eksportujący odpowiada za wykazanie istnienia wszelkich innych czynników, zarzut ten odrzuca się oraz zatwierdza metodologię objaśnioną w motywach 20–23 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

1.4. Margines dumpingu

- (25) Wobec braku uwag innych niż wymienione powyżej w motywach 20 i 21 zatwierdza się metodologię objaśnioną w motywach 24–25 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (26) Ostateczny margines dumpingu dla Iranu, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ociepleniem, wynosi 26,8 %.

2. Pakistan

2.1. Wartość normalna

- (27) Wobec braku uwag innych niż wymienione powyżej w motywach 20 i 21 zatwierdza się metodologię objaśnioną w motywach 27–29 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.2. Cena eksportowa

- (28) Wobec braku uwag innych niż wymienione powyżej w motywach 20 i 21 zatwierdza się metodologię objaśnioną w motywie 30 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.3. Porównanie

- (29) Wobec braku uwag innych niż wymienione powyżej w motywach 20 i 21 zatwierdza się metodologię objaśnioną w motywach 31–32 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.4. Margines dumpingu

- (30) Wobec braku uwag innych niż wymienione powyżej w motywach 20 i 21 zatwierdza się metodologię objaśnioną w motywie 33 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

- (31) Ostateczny margines dumpingu dla jedyne go producenta eksportującego z Pakistanu, Novatex Limited, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem, wynosi 0,6 % i pozostaje tym samym poniżej progu *de minimis* w rozumieniu art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (32) W Pakistanie nie ma innych producentów wytwarzających produkt objęty postępowaniem, w związku z czym nie należy wprowadzać środków ostatecznych.

3. Zjednoczone Emiraty Arabskie

3.1. Wartość normalna

- (33) Stosownie do zmiany w metodologii opisanej w motywach 20 i 21 zmianie uległy wyniki sprawdzenia zwykłego obrotu handlowego w odniesieniu do niektórych typów produktów, zgodnie z opisem w motywach 37 i 38 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W przypadkach, gdy wielkość sprzedaży z zyskiem danego typu produktu stanowiła 80 % lub mniej łącznej wielkości sprzedaży danego typu, lub gdy średnia ważona ceny danego typu była niższa niż koszty produkcji, wartość normalna oparta była na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona sprzedaży z zyskiem wyłącznie dla danego typu.
- (34) W przypadkach gdy sprzedaż określonego typu produktu nie została dokonana z zyskiem, uznano, że taki typ produktu sprzedany został w ilościach niewystarczających, aby cenę krajową potraktować jako podstawę do ustalenia wartości normalnej.
- (35) W każdym przypadku, gdy w celu ustalenia wartości normalnej nie można było zastosować cen krajowych określonego typu produktu sprzedawanego przez producentów eksportujących, wartość normalna została skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (36) W celu skonstruowania wartości normalnej na mocy art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego poniesione koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz kwoty zysku zostały ustalone, na mocy art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, w oparciu o faktyczne dane dotyczące produkcji i sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym przez producenta eksportującego, którego dotyczy dochodzenie.

3.2. Cena eksportowa

- (37) Wobec braku uwag innych niż wymienione powyżej w motywach 20 i 21 zatwierdza się metodologię objaśnioną w motywie 39 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.3. Porównanie

- (38) Wobec braku uwag innych niż wymienione powyżej w motywach 20 i 21 zatwierdza się metodologię objaśnioną w motywach 40–41 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.4. Margines dumpingu

- (39) Wobec braku uwag innych niż wymienione powyżej w motywach 20 i 21 zatwierdza się metodologię objaśnioną w motywie 42 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (40) Ostateczny margines dumpingu dla jedyne go producenta eksportującego ze Zjednoczonych Emiratów Arabskich, JBF RAK LLC, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem, wynosi 0,6 % i pozostaje tym samym poniżej progu *de minimis* w rozumieniu art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

- (41) Ponieważ w Zjednoczonych Emiratach Arabskich nie ma innych producentów produktu objętego postępowaniem, nie należy nakładać środków ostatecznych.

D. SZKODA

1. Produkcja unijna, przemysł unijny i konsumpcja w Unii

- (42) Nie napłynęły żadne uwagi odnośnie do produkcji unijnej, przemysłu unijnego i konsumpcji w Unii. Wobec powyższego potwierdza się niniejszym motywy 45–50 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

2.1. Ocena łączna skutków przywozu objętego postępowaniem

- (43) W motywie 52 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych stwierdzono, że skoro margines dumpingu ustalony dla Pakistanu jest na poziomie *de minimis*, skutki tego przywozu nie mogą być oceniane łącznie z przywozem, tymczasowo ustalonym jako dokonywany po cenach dumpingowych, z Iranu i ze Zjednoczonych Emiratów Arabskich.

- (44) Dodatkowo w toku dalszego dochodzenia ustalono, że margines dumpingu ustalony dla Zjednoczonych Emiratów Arabskich również mieści się w granicach *de minimis*, w związku z czym uznaje się, że skutki tego przywozu nie mogą być oceniane łącznie z przywozem po cenach dumpingowych z Iranu. Wobec powyższego nie przeprowadza się oceny łącznej przywozu.

2.2. Wielkość przywozu objętego postępowaniem

- (45) Wielkość przywozu po cenach dumpingowych do UE produktu objętego postępowaniem rosła stopniowo z relatywnie niskiego poziomu początkowego w 2006 r. do 55 500 ton w okresie objętym dochodzeniem. W ujęciu szczegółowym wielkość przywozu z Iranu wzrosła ponad dwukrotnie w latach 2006–2007, po czym – w 2008 r. – powiększyła się o ponad 100 punktów procentowych w stosunku do poziomu z 2007 r., a w okresie pomiędzy 2008 r. a OD – o kolejne 130 punktów procentowych.

Tabela 1

	2006	2007	2008	OD
Wielkość przywozu po cenach dumpingowych z Iranu (w tonach)	11 752	26 624	40 101	55 500
Indeks (2006 = 100)	100	227	341	472
Udział w rynku przywozu po cenach dumpingowych z Iranu	0,4 %	0,9 %	1,4 %	1,9 %

Źródło: Eurostat.

2.3. Udział w rynku przywozu objętego postępowaniem

- (46) Udział w rynku przywozu po cenach dumpingowych z Iranu utrzymywał się na poziomie 0,4 % w ciągu 2006 r., a następnie rósł w tempie 1,5 punktu procentowego w ciągu całego okresu badanego. W ujęciu szczegółowym w latach 2006–2007 wzrósł o 0,5 punktu procentowego, w latach 2007–2008 r. o kolejne 0,5 punktu procentowego, a następnie o dalsze 0,5 punktu procentowego w okresie między 2008 r. a OD. W OD udział w rynku przywozu po cenach dumpingowych z Iranu wynosił 1,9 %.

2.4. Ceny

(i) Zmiany cen

- (47) Średnia cena importowa spadła o 11 % w okresie badanym, przy czym najbardziej gwałtowny spadek odnotowano między 2008 r. a OD. W ujęciu szczegółowym średnia cena pozostawała bez zmian w 2007 r., w 2008 r. spadła o dwa punkty procentowe, a następnie spadła o dodatkowe 9 punktów procentowych w OD.

Tabela 2

	2006	2007	2008	OD
Ceny przywozu z Iranu (EUR/tona)	1 033	1 034	1 008	920
Indeks	100	100	98	89

Źródło: Eurostat.

(ii) Podcięcie cenowe

- (48) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń irański eksporter oznajmił, że ustalony dla niego margines dumpingu jest zawyżony, ponieważ ustalona średnia ważona jednostkowa cena sprzedaży była zaniżona, przez co wielkość dostosowania dotyczącego poziomu handlu została obliczona nieprawidłowo. Nie zaproponowano jednak alternatywnej metody ilościowego określenia dostosowania dotyczącego poziomu handlu. Za podstawę do określenia

poziomu handlu we wstępnym obliczeniu wzięto stałą kwotę na tonę, stanowiącą prowizję pobieraną przez współpracującego pośrednika w przywozie; wynosi ona ok. 1 % średniej ceny CIF. Odnosnie do takiego dostosowania nie ma dostępnych innych informacji, w związku z czym zarzut ten zostaje odrzucony. Ta sama strona twierdziła ponadto że stopa 2 % przyjęta dla kosztów poniesionych po przywozie wydawała się zaniżona. Należy tu przypomnieć, że w dochodzeniu nie współpracował żaden importer, przez co nie było możliwości zweryfikowania rzeczywistych kosztów poniesionych po przywozie. Tym samym, wobec braku innych informacji, zastosowano stopę pochodzącą z poprzednich postępowań.

- (49) W świetle powyższego potwierdza się ostatecznie, że produkty przywiezione po cenach dumpingowych pochodzące z Iranu i sprzedawane w Unii podcięły ceny przemysłu unijnego o 3,2 %.

3. Sytuacja przemysłu unijnego

- (50) Niektóre z zainteresowanych stron twierdziły, że szkoda nie wystąpiła, ponieważ, zważywszy na domniemaną nieprawidłowość próby, nie było możliwości ekstrapolacji wyników na cały przemysł unijny. Podały tu jako przykład, że skoro jedno przedsiębiorstwo (spoza próby) podało, że wykorzystuje ponad 100 % swoich mocy, świadczy to wyraźnie o niewystępowaniu szkody. Należy zauważyć, że przekazana informacja to wyciąg z danych przekazanych przez to przedsiębiorstwo na ręce organów giełdowych – nie jest zweryfikowana. Informacja ta nie jest zgodna z informacjami zawartymi w dokumentacji. Należy ponadto zauważyć, że sposób wykorzystania mocy przez jednego tylko producenta unijnego nie może powodować zmiany ustaleń w zakresie szkody dotyczących niemal wszystkich pozostałych wskaźników szkody dla producentów unijnych objętych próbą oraz pozostałych producentów unijnych.
- (51) Wobec braku innych zarzutów i uwag, motywy 63–82 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

4. Wnioski dotyczące szkody

- (52) Wobec braku szczegółowych uwag, wnioski na temat szkody wskazane w motywach 83–85 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (53) Niemal pięciokrotny wzrost między 2006 r. a OD zarówno wielkości przywozu dumpingowego z Iranu, jak i jego udziału w rynku Unii (o 1,5 punktów procentowych), a także stwierdzone podcięcie cenowe (wynoszące 3,2 % w OD), zbiegły się z pogorszeniem sytuacji ekonomicznej przemysłu unijnego. W związku z powyższym można stwierdzić, że przywóz po cenach dumpingowych z Iranu miał wpływ na stwierdzoną szkodę dla przemysłu unijnego.

- (54) Należy tu podkreślić, że w prowadzonym równoległe postępowaniu antysubsydyjnym uznano, że łączny subsydiowany przywóz z Pakistanu, Zjednoczonych Emiratów Arabskich i Iranu spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego.
- (55) Z drugiej strony, zważywszy na znaczną wielkość przywozu z Korei i Pakistanu oraz niskie ceny importowe, potwierdza się, że zgodnie z motywami 94 i 96 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, przywóz ten w pewnym stopniu przyczynił się do szkody poniesionej przez przemysł unijny.
- (56) Oprócz tego znaczna część przywozu ze Zjednoczonych Emiratów Arabskich (ok. 150 000 ton), objętego niniejszym postępowaniem, również powodowała podcięcie cen przemysłu unijnego.
- (57) Jednocześnie udział przywozu z Iranu w rynku kształtował się na poziomie poniżej 1 % w latach 2006 i 2007, a w OD zaledwie zbliżył się do poziomu 2 %, osiągając 55 000 ton.
- (58) Należy także zauważyć, że podcięcie stwierdzone w odniesieniu do producenta irańskiego było mniejsze niż w przypadku przywozu ze Zjednoczonych Emiratów Arabskich, który nie był dokonywany po cenach dumpingowych.

2. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (59) Stwierdza się niniejszym, że jakkolwiek powyższa analiza potwierdza pewien niekorzystny wpływ przywozu po cenach dumpingowych z Iranu na sytuację przemysłu unijnego, wpływ ten, rozpatrywany oddzielnie, nie wystąpił w stopniu pozwalającym na uznanie go za istotny w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

F. ZAKOŃCZENIE POSTĘPOWANIA

- (60) Dochodzenie wykazało, że sprzedaż produktu objętego postępowaniem przywożonego z Pakistanu i Zjednoczonych Emiratów Arabskich nie była dokonywana po cenach dumpingowych. W związku z tym postępowanie dotyczące Pakistanu i Zjednoczonych Emiratów Arabskich zostaje zakończone bez nałożenia środków.
- (61) Dochodzenie wykazało, że przywóz produktu objętego postępowaniem z Iranu dokonywany był po cenach

dumpingowych i w pewnym stopniu przyczynił się do szkody poniesionej przez przemysł unijny.

- (62) Jak jednak zaznaczono w motywie 59, ustalono, że niekorzystny wpływ przywozu z Iranu na sytuację przemysłu unijnego nie wystąpił w stopniu pozwalającym na uznanie go za istotny.
- (63) W świetle powyższego, zważywszy na to, że przywóz po cenach dumpingowych z Iranu nie powodował istotnej szkody, uznaje się, że również w odniesieniu do Iranu postępowanie należy zakończyć bez nałożenia środków.
- (64) Kwoty zabezpieczone poprzez nałożenie rozporządzeniem (UE) nr 472/2010 tymczasowego cła antidumpingowego zostają zwolnione,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Postępowanie antidumpingowe dotyczące przywozu politereftalanu etylenu o wskaźniku lepkości 78 ml/g lub wyższym, zgodnie z normą ISO 1628-5, obecnie objętego kodem CN 3907 60 20, pochodzącego z Iranu, Pakistanu i Zjednoczonych Emiratów Arabskich, zostaje niniejszym zakończone.

Artykuł 2

Rozporządzenie (UE) nr 472/2010 traci moc. Kwoty zabezpieczone poprzez nałożenie rozporządzeniem (UE) nr 472/2010 tymczasowego cła antidumpingowego na przywóz politereftalanu etylenu o wskaźniku lepkości 78 ml/g lub wyższym, zgodnie z normą ISO 1628-5, obecnie objętego kodem CN 3907 60 20, pochodzącego z Iranu i Zjednoczonych Emiratów Arabskich, zostają zwolnione.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu następującym jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 września 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący